

سنجدش و رتبه‌بندی میزان توسعه و فقر در استان خوزستان

*سعید امانپور

**الیاس مودت

تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۰/۲۳

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۲/۲۰

چکیده

امروزه کشورهای در حال توسعه به منظور تقویت زیربنای اقتصادی- اجتماعی، راهی از وابستگی، رفع عدم تعادل‌های منطقه‌ای و در نهایت نیل به توسعه منطقه‌ای پایدار، نیازمند شناسایی و نحوه توزیع امکانات، تسهیلات و منابع می‌باشد. بنابراین، ابعاد گوناگون و پیچیدگی موضوع ضرورت شناخت میزان توسعه را بیان می‌کند. پژوهش حاضر با ماهیت نظری- کاربردی و روش مطالعه آن، ترکیبی از روش‌های توصیفی- تحلیلی بوده که هدف اصلی آن، شناخت میزان توسعه یافتنگی استان خوزستان در شاخص‌های ترکیبی می‌باشد. اطلاعات آماری شاخص‌های منتخب به تفکیک شهرستان در سال ۱۳۸۹ به روش کتابخانه‌ای جمع‌آوری و با استفاده نرم افزارهای GIS و Excel در قالب مدل TOPSIS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد: میزان توسعه و فقر در تمام شهرستان استان یکسان نمی‌باشد، زیرا مقدار TOPSIS بدست آمده در شهرستان اهواز برابر ۰/۹۲۶ درصد به عنوان توسعه یافته‌ترین شهرستان استان، میانگین مقدار TOPSIS شهرستان‌های ایذه، بندر ماهشهر، شوش، شوستر، اندیمشک، آبادان، شادگان، دزفول و بهبهان برابر ۰/۱۷۶ درصد دارای وضعیت نیمه توسعه، میانگین مقدار TOPSIS شهرستان‌های دشت آزادگان، باغملک، رامهرمز، خرمشهر، مسجد سلیمان و امیدیه برابر ۰/۰۹۲ درصد به عنوان شهرستان‌های نیمه محروم و در نهایت میانگین مقدار TOPSIS شهرستان‌های لالی، گتوند، اندیکا، هویزه، هندیجان، رامشیر و هفتگل برابر ۰/۰۳۲ درصد به عنوان شهرستان‌های محروم (برخورداری از حداقل شاخص‌های مثبت و حداقل شاخص‌های منفی مورد مطالعه) را در استان دارا می‌باشد.

کلمات کلیدی: رتبه‌بندی، توسعه، محروم، TOPSIS، خوزستان.

* استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز

** کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز mavedate@yahoo.com

۱- مقدمه و طرح مسئله

توسعه از منظر صاحب‌نظران دارای اهداف متعددی از جمله: افزایش تولید، افزایش بازدهی، ارتقاء سطح کمی و کیفی زندگی، ارتقاء سطح خدمات بهداشتی و درمانی، برطرف کردن مشکلات کاری و تورم، تأمین نیازهای اجتماعی-اقتصادی-اجتماعی و برخورداری از آموزش و فرهنگ و مشارکت فعال در عرصه‌های مختلف را دارا می‌باشد (تودارو، ۱۳۷۸: ۲۳).

از موضوعات مطرح شده اخیر در فرهنگ برنامه‌ریزی، نابرابری توسعه است. این نابرابریها که حاصل عوامل متعدد تاریخی، طبیعی، جمعیت شناختی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی می‌باشد، سبب رشد ناهمگون و نامتعادل نواحی می‌شود. تمرکز نامعقول و نامتناسب در عرصه‌های زیستی، توسعه اقتصادی و اجتماعی نابرابری نواحی جغرافیایی را در پی خواهد داشت، موضوعی که بازتاب آن در چشم‌انداز جغرافیایی شهرها و رشد ناهمگون آنها را نیز می‌توان یافت (فرید، ۱۳۷۵: ۴۲۳).

رونده افزایش شهرنشینی به گونه‌ایست که در سال ۱۹۰۰ تنها ۱۰ درصد از جمعیت جهان در شهرها زندگی می‌کردند، اما در سال ۲۰۰۷ جمعیت شهری جهان به ۵۰ درصد رسید (Oliver, 2008: 21). بر اساس پیش‌بینی‌های سازمان ملل تا سال ۲۰۳۰ بیش از ۶۰ درصد مردم جهان در نواحی شهری زندگی خواهد کرد. با وجود این که شهرها تنها حدود ۲ درصد از سطح زمین را اشغال کرده‌اند، که با نرخی حدود ۵۵ میلیون تن در سال در حال افزایش است. آنها ^۳/_۴ منابع جهان را مصرف می‌کنند (Egger, 2005: 2). مقیاس شهرنشینی و مشکلات ناشی از آن بیانگر این است که پیامدهای آن در حال حاضر جهانی هستند (Hall, 2005: 153). بنابراین در موضوع پایداری، بحث اصلی پایداری شهری می‌باشد. چرا که لوئیز مامفورد، شهرهای آینده را شهری با پائین‌ترین سطح امکانات زندگی فعال، غیر ارادی و بی احساس می‌داند (قرخلو و حسینی، ۱۳۸۵: ۲). توسعه درجه‌ای از تحول است که جامعه را برای نیل به آرمان‌ها و اهداف خود هدایت می‌کند. به بیان سازمان ملل، توسعه فرایندی است که کوشش‌های مردم و دولت را برای بهبود اوضاع اجتماعی اقتصادی و فرهنگی هر منطقه متحد کرده و مردم این مناطق را در زندگی یک ملت ترکیب نموده و آنها را برای مشارکت در پیشرفت ملی توانا می‌سازد (همان: ۴). شاید بتوان مفهوم توسعه را در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی، شناخت هدف نهایی توسعه رفاه و خوشبختی انسان‌ها دانست. پس هدف نهایی ایجاد محیطی توان بخش برای مردم است تا از زندگی طولانی، سالم، خلاق و با کیفیت برخوردار شوند (نصیرزاده، ۱۳۸۳: ۱۸۳). امروزه هر نوع توسعه‌ای با برنامه‌ریزی و مدیریت امری ضروری می‌باشد. در واقع برنامه‌ریزی، فعالیتی چند بعدی و یکپارچه است که در برگیرنده عوامل اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، روان‌شناسی و تکنولوژیکی می‌باشد (Alipour, 1996: 367).

هدف این نوع برنامه‌ریزی، برقراری توازن بین عوامل کنترل ناپذیر خارجی و عوامل قابل کنترل داخلی به خاطر استفاده از فرصت‌ها و دوری از مخاطرات می‌باشد (Helmy, 2004: 479).

برنامه‌ریزی راهبردی (استراتژیک) به عنوان علم و هنر صورت بندی، تصمیم‌گیری و اجرای تصمیم در راستای تحقق اهداف مورد نظر (www.wikipedia.org)، فرآیندی است که مدیران به وسیله آن، وظیفه یا مأموریت اصلی سازمان را ترسیم می‌کنند. و ابزاری را که برای رسیدن به این مأموریت لازم است، فراهم می‌سازند (مرادی مسیحی، ۱۳۸۴: ۱۰). از این رو می‌توان تصمیم‌گیرندگان را به عنوان برنامه‌ریزان راهبردی و برنامه‌ریزان راهبردی را به عنوان تسهیل‌کنندگان تصمیم‌گیری در سطوح و ظایای مختلف سازمان‌ها قلمداد و تصور کرد (پیرس و رایسون، ۱۳۸۸: ۶۷). در برنامه‌ریزی راهبردی لازم است برای تدوین راهبردی نهایی، همه عوامل به مثابه بخشی از روند برنامه‌ریزی راهبردی در نظر گرفته شوند (Barton, 2002: 546).

از این‌رو برنامه‌ریزی راهبردی یکی از راههای مهم حمایتی برای تصمیم‌گیری و استفاده‌های مشترک در تحلیل سیستماتیک عوامل داخلی و خارجی محیط به شمار می‌آید که سازمان می‌تواند راهبردهایی را بر مبنای استفاده از پتانسیل‌ها و از بین بردن شکاف‌ها ترسیم نماید (Yuksel & Dagdeviren, 2007: 365).

هدف گذاری پژوهش

برنامه‌ریزی راهبردی به طور عام و برنامه‌ریزی شهری به طور خاص، در پی نظم بخشیدن به فضاهای شهری، جهت رسیدن به توسعه پایدار نه به صورت تک‌بعدی و یا در یک شاخص می‌باشد. به عبارت دیگر، در پی فراهم ساختن بهترین شرایط زیست و روابط مناسب بین مکان‌ها، کاهش فقر و نابرابری و تکیه بر اصل عدالت اجتماعی و برابری جغرافیایی از اقدامات اساسی برنامه‌ریزی شهری می‌باشد (حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۵: ۳۵). براین اساس جهت رسیدن به این هدف به یک برنامه‌ریزی درست و اصولی برای دستیابی به نیازها لازم می‌باشد. و همچنین به اهمیت سطح‌بندی و رتبه‌بندی شهرستان‌ها پی‌برده می‌شود؛ زیرا سطح بندی شهرستان‌ها خود نوعی شناخت وضع موجود آن‌ها است و شناخت وضع موجود همانا نخستین گام برنامه‌ریزی می‌باشد. در تعریف هدف آمده است: نتایج مورد انتظاری که فعالیت‌های ما به سوی آنها جریان پیدا می‌کند (آیت الهی، ۱۳۷۷: ۵۹). منظور از هدف نقطه‌ای است که قصد وصول به آن را داریم و طبعتاً اینک از آن نقطه در فاصله‌ای دور از آن قرار داریم (قانع بصیری، ۱۳۷۳: ۵۹). هدف اصلی پژوهش حاضر، ارزیابی و سطح‌بندی توسعه و عدم توسعه یافتنگی شهرستان‌های استان خوزستان با استفاده از شاخص‌های ترکیبی توسعه در سال ۱۳۸۹ می‌باشد.

پیشینه تحقیق

ایده‌ی توسعه ابتدا در سال ۱۹۴۹ توسط تروم رئیس جمهور وقت آمریکا مطرح گردید (واستیوا، ۱۳۷۷: ۱۴). گرچه این مفهوم ابتدا با شاخص کمی از نظر تولید ناخالص ملی ارزیابی می‌شد، اما پس از گذشت یک دهه شاخص کمی (بعد اجتماعی) مورد توجه قرار گرفت، که برانست لند توسعه پایدار، را یعنی رفع نیازهای نسل حاضر بدون از بین بردن توانایهای نسل‌های آینده برای رفع نیازهای شان تعریف می‌کند (صرافی، ۱۳۷۵: ۳۵). در این تعریف حق هر نسل در برخورداری از همان مقدار سرمایه طبیعی که در اختیار دیگر نسل‌ها است می‌داند (Wced, 1987: 82).

فیل هو، اصل عدالت بین نسلی، اصل عدالت اجتماعی (عدالت درون نسلی)، اصل مسئولیت فرامرزی، اصل وابستگی متقابل انسان و طبیعت را تحت تاثیر قرار می‌دهد. توجه به فرهنگ و دانش بومی، برابری جنسیتی، صلح و امنیت و دسترسی به اطلاعات معتبر را به عنوان اصول فرآیند توسعه معرفی می‌کنند (Filho, 2000: ۹).

به هر حال، در زمینه توسعه یافتنی تحقیقاتی بسیار گسترده‌ای در مقیاس‌های مختلف صورت گرفته که در اینجا مجال معرفی آنها نیست اما با توجه به موضوع پژوهش، تنها به معرفی چند مورد آنها پرداخته می‌شود:

تقوایی (۱۳۸۵)، در مقاله‌ای تحت عنوان تحلیل و طبقه‌بندی مناطق روستایی استان‌های کشور بر اساس شاخص‌های توسعه انسانی به این نتیجه رسیده که در سطح کشور، استان‌های کردستان و سیستان و بلوچستان از نظر شاخص‌های توسعه بسیار محروم و استان‌های فارس، تهران و اصفهان استان‌های برخوردار کشور بوده‌اند. هم چنین تعداد یازده استان جزء استان‌های محروم و هشت استان با داشتن شاخص HDI قوی جزء استان‌های توسعه یافته و سیزده استان از نظر شاخص HDI جزء استان‌های محروم و بسیار محروم می‌باشند.

زارع شاه آبادی و طاهری (۱۳۸۴)، در مقاله‌ای تحت عنوان بررسی میزان توسعه شهرستان‌های استان کرمان (به روش اسکالوگرام) که در مجله پژوهشگران فرهنگ شماره ۱۳ به چاپ رسیده نشان داده که شهرستان کرمان برخوردارترین و شهرستان بردسبیر محروم ترین مناطق استان کرمان می‌باشند.

رضازاده در پایان‌نامه کارشناسی ارشد (۱۳۷۳)، درجه توسعه نیافتنی شهرستان‌های خراسان را مورد مطالعه قرار داد. نتایج حاصله حاکی از آن است که شدت نابرابری‌های توسعه بین نواحی استان بالا بوده و افزایش فاصله شهرستان‌ها از مراکز استان علت اصلی این نابرابری‌ها بوده است.

سارکی (۱۳۷۴)، به نتیجه رسیده که بین دهه‌های ۱۳۵۵ تا ۱۳۶۵ از شدت نابرابری‌ها در سطح استان کرمانشاه کاسته شده است. اما شهرستان‌هایی که مستقیماً درگیر جنگ تحمیلی بوده‌اند، در زیر خط فقر قرار داشته‌اند.

بدری (۱۳۸۵)، در مقاله‌ای با نام تعیین سطوح توسعه یافته‌گی نواحی روستایی شهرستان کامیاران به این نتیجه رسیدند که ضریب توسعه یافته‌گی بین دهستان‌های شهرستان کامیاران متفاوت بوده بطوری که از تعداد هفت دهستان این شهرستان یک دهستان توسعه یافته، پنج دهستان در حال توسعه و یک دهستان توسعه نیافته بوده است.

۲- روش‌شناسی تحقیق

ماهیت این پژوهش، نظری- کاربردی و روش مطالعه آن، ترکیبی از روش‌های توصیفی، اسنادی و تحلیلی می‌باشد. روش جمع‌آوری داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای بوده است. جامعه آماری تحقیق شامل همه شهرستان‌های استان خوزستان در سال ۱۳۸۹ می‌باشد که برای سنجش میزان توسعه یافته‌گی از ۵۰ متغیر مربوط به شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی، بهداشتی، آموزشی و فرهنگی استفاده گردیده و تجزیه و تحلیل داده‌ها با مدل TOPSIS و نرم افزار SPSS و EXCEL و GIS انجام پذیرفته است.

فرضیه اصلی تحقیق

به نظر می‌رسد وضعیت درجه توسعه یافته‌گی شهرستان‌های استان خوزستان به صورت نامتعادل می‌باشد.

مدل تحقیق

در دهه‌های اخیر کاربرد روش‌های کمی در برنامه‌ریزی به طور فرآیندهای افزایش یافته است (حسین زاده‌دلیر، ۱۳۸۰: ۱۴۵). و روش‌های متفاوتی برای ارزیابی و همچنین برنامه‌ریزی وجود دارد (مومنی، ۱۳۷۷، ۹۳). یکی از این مدل‌ها، روش TOPSIS^۱ می‌باشد. این مدل توسط هوانگ و یون^۲ در سال ۱۹۸۱ پیشنهاد شد. و یکی از بهترین مدل‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه می‌باشد که m گزینه به وسیله n شاخص، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. اساس این تکنیک، بر این مفهوم استوار است که گزینه انتخابی، باید کمترین فاصله را با راه حل ایده‌آل منفی (بدترین حالت ممکن) داشته باشد.

¹ - Technique for Order Preference by Similarity to Ideal Solution.

² - Hwang and Yoon.

معرفی اجمالی محدوده مورد مطالعه

استان خوزستان با مساحت ۶۴ هزار کیلومترمربع، از شمال با استان لرستان، از شمال غربی با استان ایلام، از مشرق با استانهای چهارمحال و بختیاری و کهگیلویه و بویر احمد، از جنوب شرقی با استان بوشهر، از مغرب با کشور عراق و از جنوب با خلیج فارس، هم مرز می‌باشد. براساس گزارش مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۰ این استان دارای ۲۴ شهرستان، ۶۲ شهر، ۱۳۲ دهستان می‌باشد (نقشه شماره ۱).

در سال ۱۳۸۵ جمعیت استان خوزستان بالغ بر $\frac{4}{3}$ میلیون نفر (معادل ۶۰۷ درصد جمعیت کشور) و نسبت شهرنشینی ۶۸/۱ درصد و رشد جمعیت طی دوره ۱۳۹۰-۱۳۸۵ برابر ۱/۱۷ درصد بوده است. در سال ۱۳۸۵ استان خوزستان دارای ۴۴۲۱ آبادی مسکونی بوده است. از این تعداد، ۳۷۸ آبادی (۸/۶ درصد)، هرکدام دارای یک خانوار و ۴۶.۸ درصد از آبادی‌های مسکونی، هرکدام دارای ۲۰ خانوار یا بیشتر بوده‌اند.

نتایج سرشماری سال ۱۳۹۰ در استان خوزستان نشان می‌دهد ۵۰.۴۴ درصد جمعیت استان مرد و ۴۹/۵۶ درصد جمعیت استان را زنان تشکیل می‌دهند. و نسبت جنسی برابر ۱۰۲ می‌باشد. هم چنین متوسط رشد سالانه جمعیت در طی سالهای ۱۳۹۰-۱۳۸۵ می‌باشد. و این میزان رشد جمعیت برابر استان فارس بوده و در بین ۳۱ استان کشور رتبه ۱۸ را دارا می‌باشد.

شکل (۱) تقسیمات سیاسی شهرستان‌های استان خوزستان

از جمعیت ۴۵۳۱۷۲۰ نفری استان در سال ۱۳۹۰، ۴۵۰۸۹۵۸ نفر تابعیت ایرانی، ۱۲۴۷۷ نفر تابعیت افغانستان، ۶۴۲۲ نفر تابعیت عراق، ۵۰۶ نفر تابعیت پاکستان، ۷۰ نفر تابعیت ترکیه،

۱۱۱ نفر تابعیت سایر کشورها و ۲۱۷۶ نفر تابعیت خود را اعلام نکرده‌اند (نتایج سرشماری نفوس و مسکن، ۱۳۹۰: ۱۸).

جدول (۱) جمعیت و رشد سالانه در استان خوزستان طی سال‌های ۱۳۳۵ - ۱۳۹۰

سال	جمعیت	متوسط رشد سالانه (درصد)
۱۳۳۵	۱۲۷۷۸۱۴	-
۱۳۴۵	۱۶۱۷۰۲۴	۲/۴
۱۳۵۵	۲۱۸۷۱۱۸	۳/۱
۱۳۶۵	۲۶۸۱۹۷۸	۲/۱
۱۳۷۰	۳۱۷۵۸۵۲	۳/۴
۱۳۷۵	۳۷۴۶۷۷۲	۳/۴
۱۳۸۵	۴۲۷۴۹۷۹	۱/۳۳
۱۳۹۰	۴۵۳۱۷۲۰	۱/۱۷

مأخذ: مرکز آمار ایران، دوره‌های مختلف.

شکل (۲) رشد سالانه جمعیت استان خوزستان طی سال‌های ۱۳۳۵-۱۳۹۰

با توجه به نمودار فوق بیشترین میزان رشد جمعیت در استان خوزستان مربوط به دوره ۱۳۷۵-۱۳۷۰ می‌باشد. و از سال ۱۳۷۵ یک روند کاهش رشد جمعیت را در استان دارا می‌باشیم.

بر اساس آخرین تقسیمات سیاسی کشوری، در سال ۱۳۹۰، استان خوزستان دارای ۲۴ شهرستان بوده است که شهرستان دزفول با ۷ شهر بیشترین تعداد شهر و شهرستان‌های اندیکا، رامهرمز، لالی، مسجد سلیمان و هفتکل کمترین تعداد شهر را دارا بوده‌اند.

۳- یافته‌ها

در زمان حال ابزار برنامه‌ریزان و مدیران جهت شناخت و پیش‌بینی یک موضوع علاوه بر اصول توصیفی، از آمار، رایانه و اطلاعات نیز به طور فزآینده‌ای استفاده می‌کنند. پژوهش حاضر

نیز با استفاده از همین ابزارها تجزیه و تحلیل‌های توسعه یافته‌ی استان مورد نظر را با استفاده از ۵۰ متغیر به شرح زیر مورد بررسی قرار داده است. در مدل مورد استفاده فرض بر این است که مطلوبیت هر شاخص، به طور یکنواخت افزایش یا کاهشی است. بنابراین اجرای این تکنیک، مستلزم طی شش مرحله ذیل می‌باشد:

کمی کردن و بی مقیاس سازی ماتریس تصمیم (N): برای بی مقیاس سازی، از بی مقیاس سازی نورم استفاده می‌شود. به دست آوردن ماتریس بی مقیاس سازی موزون (V): ماتریس بی مقیاس شده (N) را در ماتریس قطعی وزن‌ها ($W_{n \times n}$) ضرب می‌کنیم، یعنی:

تعیین راه حل ایده‌آل مثبت و راه حل ایده‌آل منفی:

$$V_j^+ = V$$

$$V_j^- = V$$

بدست آوردن میزان فاصله هر گزینه تا ایده‌آل مثبت و منفی:

$$d_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_i^+)^2} \quad i = 1, 2, 3, \dots, m$$

$$d_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_i^-)^2} \quad i = 1, 2, 3, \dots, m$$

تعیین نزدیکی نسبی (CL_i^*) یک گزینه به راه حل ایده‌آل:

$$CL_i^* = \frac{CL_i^-}{CL_i^- + CL_i^+}$$

رتبه‌بندی گزینه‌ها: هر گزینه‌ای که CL_i^* آن بزرگ‌تر باشد، بهتر است.

معرفی شاخص‌های استفاده شده

شناخت بهتر و دقیق‌تر از مکان‌های جغرافیایی در زمینه‌های مختلف در سطوح متفاوت منوط به در دسترس داشتن اطلاعات کامل و پردازش شده از مکان‌های مورد نظر است. برای نیل به این مهم از شاخص‌ها و متغیرها استفاده می‌شود. این شاخص‌های ترکیبی می‌توانند سطحی از آسایش، رفاه، رشد و توسعه مکان‌های جغرافیایی براساس معیارهای انتخاب شده را نشان دهند. تعیین این شاخص‌ها مهم ترین قدم در مطالعات برنامه‌ریزی می‌باشد (زیاری، ۱۳۸۳: ۱۰۱).

به‌منظور شناخت میزان توسعه یافته‌ی استان، از آخرین اطلاعات منتشر شده توسط مرکز آمار ایران و سالنامه آماری استان استفاده گردیده است. برخی شاخص‌ها از حالت خام خارج شده و بصورت ضریب یا نسبت آنها استفاده گردیده است. و به‌منظور هر چه خلاصه ترکردن

مقاله اعداد در محاسبات تا هشت رقم اعشار ولی در نمایش یک الی چهار رقم اعشار نمایش داده شده است. که ۵۰ متغیر بکار گرفته شده به شرح زیر می‌باشد.

جدول (۳) متغیرهای مورد مطالعه

متغیر	INDEX	متغیر	INDEX	متغیر	INDEX
ضریب تخت موسسات درمانی	۳۵	جایگاه فروش بنزین	۱۸	مساحت	۱
ضریب مرآکز بهداشتی درمانی شهری	۳۶	جایگاه فروش نفت-گاز	۱۹	جمعیت	۲
ضریب مرآکز بهداشتی درمانی روستایی	۳۷	جایگاه فروش نفت سفید	۲۰	تعداد بخش	۳
ضریب خانه بهداشت فعال	۳۸	خانوار داری برق	۲۱	تعداد شهر	۴
ضریب بهوژ	۳۹	روستای دارای برق	۲۲	تعداد دهستان	۵
جمعیت روستاهای دارای خانه بهداشت	۴۰	میزان فروش برق برای کشاورزی	۲۳	آبادی دارای سکنه	۶
تعداد روستای دارای خانه بهداشت	۴۱	میزان فروش برق جهت صنعت	۲۴	فضای سبز	۷
ضریب آزمایشگاه	۴۲	میزان فروش برق برای تجارت	۲۵	تعداد متولدین	۸
ضریب داروخانه	۴۳	مساحت پروانه‌های ساختمانی	۲۶	تعداد فوت شدگان	۹
ضریب پرتونگار	۴۴	زیربنای پروانه‌های ساختمانی	۲۷	کارکنان دولتی	۱۰
ضریب مراکز توابع خشی	۴۵	تعداد پروانه ساختمانی	۲۸	کارکنان غیررسمی	۱۱
تعداد مراکز اورژانس	۴۶	ساختمان کمتر از یک طبقه	۲۹	سجاد کارکنان	۱۲
شاغلان دانشگاه علوم پزشکی	۴۷	ساختمان بیشتر از یک طبقه	۳۰	کمتر از دیپلم	۱۳
ضریب پزشک عمومی	۴۸	تعداد ترمینال	۳۱	سجاد کارکنان	۱۴
ضریب پزشک متخصص	۴۹	سفر صورت گرفته	۳۲	بیشتر از دیپلم	۱۵
ضریب کتابخانه عمومی	۵۰	ضریب خدمات عمرانی	۳۳	میزان متقاضی	۱۶
		ضریب موسسات درمانی	۳۴	بکار گماده شده	
				جایگاه فروش مواد سوختی	۱۷

- ۴ - بحث و بررسی

براساس، شاخص‌های مورد استفاده و همچنین تکنیک مورد نظر تجزیه و تحلیل پژوهش به شرح زیر می‌باشد:

مرحله اول در مدل تاپسیس بی‌مقیاس سازی متغیرهای می‌باشد که برای این کار از فرمول زیر استفاده گردیده است:

در مرحله دوم مدل TOPSIS برای به دست آوردن بی‌مقیاس سازی موزون، لازم است اوزان هر شاخص را داشته باشیم. که برای این کار از آنتروپی شانون استفاده گردیده است. بی‌مقیاس سازی ماتریس تصمیم‌گیری:

$$P_{ij} = \frac{a_{ij}}{\sum_{i=1}^m a_{ij}} ; \forall_j$$

محاسبه آنتروپی شاخص‌ها:

$$E_j = -k \sum_{i=1}^m [P_{ij} \ln P_{ij}] ; \forall_j$$

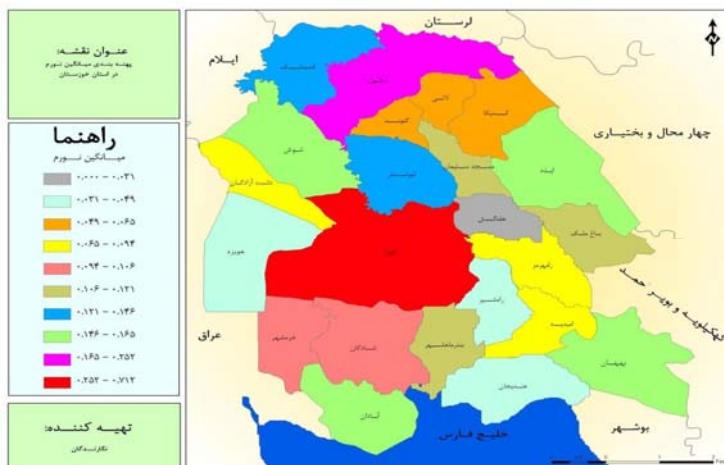
محاسبه میزان عدم اطمینان:

$$d_j = 1 - E_j ; \forall_j$$

جدول (۵) استانداردسازی موزون داده‌ها با تکنیک آنتروپی شانون

شاخص	d_j	w_j	شاخص	d_j	w_j
INDEX 1	0.036	0.004	INDEX 26	0.122	0.013
INDEX 2	0.174	0.019	INDEX 27	0.159	0.018
INDEX 3	0.013	0.001	INDEX 28	0.107	0.012
INDEX 4	0.050	0.005	INDEX 29	0.095	0.011
INDEX 5	0.029	0.003	INDEX 30	0.217	0.024
INDEX 6	0.069	0.008	INDEX 31	0.070	0.008
INDEX 7	0.412	0.046	INDEX 32	0.411	0.046
INDEX 8	0.216	0.024	INDEX 33	0.108	0.012
INDEX 9	0.198	0.022	INDEX 34	0.246	0.027
INDEX 10	0.167	0.019	INDEX 35	0.365	0.041
INDEX 11	0.191	0.021	INDEX 36	0.240	0.027
INDEX 12	0.164	0.018	INDEX 37	0.086	0.010
INDEX 13	0.172	0.019	INDEX 38	0.050	0.006
INDEX 14	0.306	0.034	INDEX 39	0.057	0.006
INDEX 15	0.260	0.029	INDEX 40	0.087	0.010
INDEX 16	0.239	0.027	INDEX 41	0.073	0.008
INDEX 17	0.153	0.017	INDEX 42	0.189	0.021
INDEX 18	0.179	0.020	INDEX 43	0.291	0.032
INDEX 19	0.123	0.014	INDEX 44	0.264	0.029
INDEX 20	0.164	0.018	INDEX 45	0.332	0.037
INDEX 21	0.149	0.017	INDEX 46	0.094	0.010
INDEX 22	0.105	0.012	INDEX 47	0.218	0.024
INDEX 23	0.314	0.035	INDEX 48	0.125	0.014
INDEX 24	0.364	0.040	INDEX 49	0.380	0.042
INDEX 25	0.309	0.034	INDEX 50	0.074	0.008

ماخن: محاسبات نگارندگان.

شکل (۳) پهنه‌بندی میانگین بی مقیاس سازی نورم شهرستان‌های، استان خوزستان

در مرحله سوم TOPSIS محاسبه ایده‌آل مثبت بزرگترین مقدار V است و بر عکس برای شاخصی با جنبه منفی ایده‌آل مثبت، کوچک‌ترین مقدار ماتریس V می‌باشد. هم چنین ایده‌آل منفی برای شاخص مثبت کوچک‌ترین مقدار ماتریس V می‌باشد. که برای محاسبه این روش از فرمول زیر استفاده گردیده است:

$$V_j^+ = \{(maxv_{ij} | j \in J), (minv_{ij} | j \in J)\}$$

$$V_j^- = \{(minv_{ij} | j \in J), (maxv_{ij} | j \in J)\}$$

جدول (۶) تعیین ایده‌آل مثبت و منفی به تفکیک شاخص

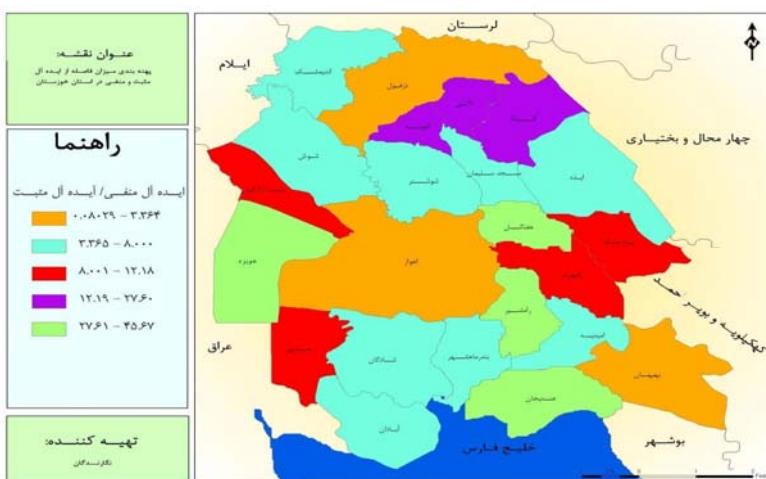
شاخص	V_+	V_-	شاخص	V_+	V_-
INDEX 1	0.0022	0.0003	INDEX 26	0.0087	0.0003
INDEX 2	0.0168	0.0003	INDEX 27	0.0150	0.0002
INDEX 3	0.0005	0.0001	INDEX 28	0.0085	0.0003
INDEX 4	0.0026	0.0004	INDEX 29	0.0068	0.0003
INDEX 5	0.0013	0.0002	INDEX 30	0.0208	0.0001
INDEX 6	0.0032	0.0003	INDEX 31	0.0037	0.0000
INDEX 7	0.0335	0.0000	INDEX 32	0.0315	0.0000
INDEX 8	0.0219	0.0000	INDEX 33	0.0071	0.0000
INDEX 9	0.0193	0.0000	INDEX 34	0.0247	0.0000
INDEX 10	0.0161	0.0003	INDEX 35	0.0388	0.0000
INDEX 11	0.0195	0.0003	INDEX 36	0.0230	0.0000
INDEX 12	0.0160	0.0002	INDEX 37	0.0044	0.0000
INDEX 13	0.0168	0.0003	INDEX 38	0.0024	0.0003
INDEX 14	0.0310	0.0000	INDEX 39	0.0029	0.0002
INDEX 15	0.0247	0.0000	INDEX 40	0.0049	0.0002

ادامه‌ی جدول (۶) تعیین ایده‌آل مثبت و منفی به تفکیک شاخص

شاخص	V_+	V_-	شاخص	V_+	V_-
INDEX 16	0.0219	0.0000	INDEX 41	0.0036	0.0003
INDEX 17	0.0135	0.0003	INDEX 42	0.0181	0.0000
INDEX 18	0.0151	0.0002	INDEX 43	0.0303	0.0000
INDEX 19	0.0099	0.0003	INDEX 44	0.0269	0.0000
INDEX 20	0.0101	0.0000	INDEX 45	0.0343	0.0000
INDEX 21	0.0125	0.0000	INDEX 46	0.0082	0.0003
INDEX 22	0.0067	0.0000	INDEX 47	0.0224	0.0003
INDEX 23	0.0281	0.0000	INDEX 48	0.0109	0.0004
INDEX 24	0.0341	0.0000	INDEX 49	0.0401	0.0000
INDEX 25	0.0321	0.0001	INDEX 50	0.0047	0.0003

مأخذ: محاسبات نگارندگان.

در مرحله چهارم و پنجم مدل TOPSIS با توجه به توضیح فوق نتایج به شرح نقشه‌ی ذیل می‌باشد:

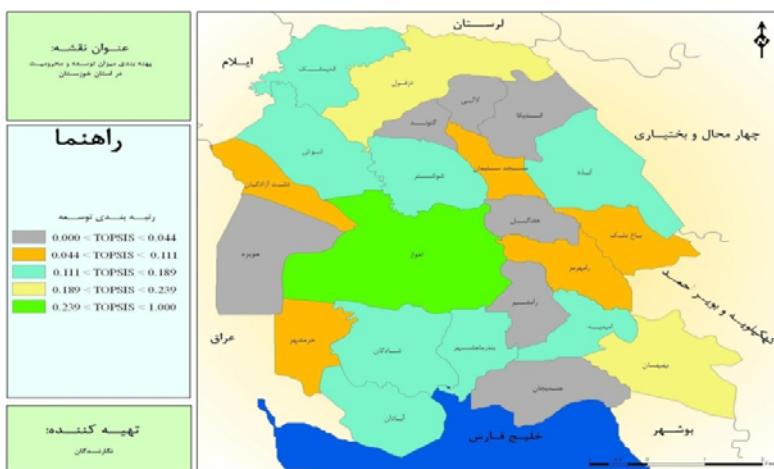
شکل (۴) پهنه‌بندی میزان فاصله از ایده‌آل مثبت و منفی در استان خوزستان

در نهایت به عبارتی در مرحله آخر مدل TOPSIS تعیین میزان CL و رتبه‌بندی شهرستان می‌باشد، البته باید ذکر گردد مقدار CL، بین صفر و یک می‌باشد. هر چقدر این مقدار به یک نزدیکتر باشد، آن موقعیت به جواب ایده‌آل نزدیک‌تر است و منطقه مورد نظر توسعه یافته‌تر است و هر چقدر به صفر نزدیک باشد بر عکس می‌باشد که نتایج به دست آمده به شرح زیر می‌باشد:

جدول (۷) تعیین میزان CL به تفکیک شهرستان در استان خوزستان

شهرستان	میزان CL در مدل TOPSIS
آبادان	0.1790
امیدیه	0.1210
اندیمشک	0.1710
اهواز	0.9260
ایذه	0.1310
باغملک	0.0710
بندر ماهشهر	0.1370
بهبهان	0.2390
خرمشهر	0.0990
دزفول	0.2310
دشت آزادگان	0.0710
رامهرمز	0.0810
شادگان	0.1890
شوش	0.1490
شوشتر	0.1540
مسجد سلیمان	0.1110
لالی	0.0440
هندیجان	0.0280
رامشیر	0.0270
گتوند	0.0440
هویزه	0.0290
هفتگل	0.0180

مأخذ: محاسبات نگارندگان.

شکل (۵) پهنه‌بندی میزان توسعه و محرومیت براساس مدل TOPSIS در استان خوزستان

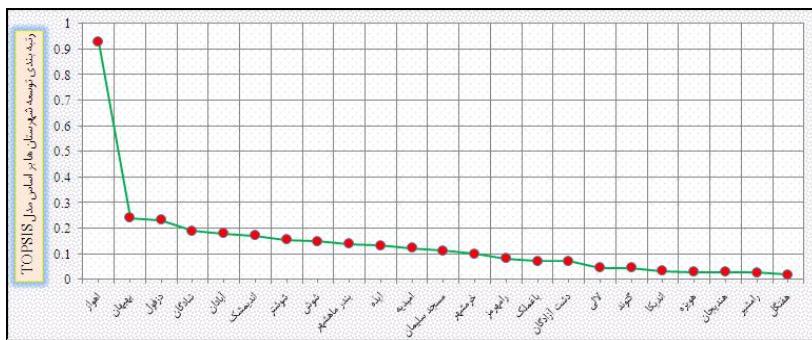
۵- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در فرآیند برنامه‌ریزی توسعه، شناخت و تحلیل امکانات و تنگیها و سطح بندی مناطق از نظر برخورداری و محرومیت دارای اهمیت بسزایی می‌باشد. به نوعی توسعه درجه‌ای از تحول است که جامعه را برای نیل به آرمان‌ها و اهداف خود هدایت می‌کند. به بیان سازمان ملل، توسعه فرایندی است که کوشش‌های مردم و دولت را برای بهبود اوضاع اجتماعی اقتصادی و فرهنگی هر منطقه متحده کرده و مردم این مناطق را در زندگی یک ملت ترکیب نموده و آنها را برای مشارکت در پیشرفت ملی توانا می‌سازد. واژه توسعه در اذهان محققان و اقتصاددانان توسعه، تعابیر مختلفی داشته است که از جمله می‌توان به افزایش تولید، افزایش بازدهی، ارتقای سطح کمی و کیفی زندگی، رفع فقر و محرومیت، ارتقای سطح خدمات بهداشتی و درمانی و غیره اشاره کرد.

اصلًاً توسعه تغییر بنیادی در متغیرهای آن در هر جامعه محسوب می‌شود و تحقق آن، مستلزم ایجاد هماهنگی بین ابعاد گوناگون آن است. برنامه‌ریزان جهت تحقق این امر سعی در کاهش نابرابری‌ها و عدم تعادل‌ها از طریق اجرای برنامه‌ای متعدد محرومیت‌زدایی و گسترش همه جانبه جنبه‌های مثبت توسعه‌یافته دارند. گام نخست در این زمینه؛ تدوین برنامه‌ای کارآمد و منطبق بر واقعیت‌ها، دستیابی به هدف برتر عدالت اجتماعی و شناسایی شرایط موجود است.

بنابر ضرورت موضوع پژوهش حاضر با مدل تاپسیس در شاخص‌های ترکیبی به بررسی موضوع پرداخت، که بنابر محاسبات و بررسی‌های صورت گرفته مشخص گردید که استان خوزستان نیز مانند اکثر شهرهای ایران دارای یک نوع عدم تعادل می‌باشد. به عبارتی میزان

توسعه و فقر در تمام شهرستان‌های استان به یک میزان نمی‌باشد. زیرا بر اساس مطالعات صورت گرفته در پژوهش حاضر شهرستان اهواز به عنوان مرکز استان توسعه یافته‌ترین شهرستان، شهرستان‌های ایده، بندر ماهشهر، شوش، شوستر، اندیمشک، آبادان، شادگان، دزفول و بهبهان دارای وضعیت نیمه توسعه، شهرستان‌های دشت‌آزادگان، باغمکل، رامهرمز، خرمشهر، مسجد سلیمان و امیدیه به عنوان شهرستان‌های نیمه محروم و در نهایت شهرستان‌های لالی، گتوند، اندیکا، هویزه، هندیجان، رامشیر و هفتگل به عنوان شهرستان‌های محروم و یا حداقل توسعه را دارا در شاخص‌های مورد مطالعه دارا می‌باشند.

شکل (۶) رتبه‌بندی میزان توسعه و فقر به تفکیک شهرستان، در استان خوزستان

لذا در خصوص توسعه، توسعه پایدار شهری اگر ما خواستار این هستیم که پایداری مفهومی فراتر از معانی توصیفی داشته باشد. باید تعریف دقیق‌تری از نقش بازی شده توسط هدف توسعه در استراتژی‌ها و فعالیت‌های مد نظر قرار گیرد. ما نمی‌توانیم در انتظار این باشیم که شهرها ادعای دستیابی به سطح بالاتری از توسعه را داشته باشند. چرا که توسعه شیوه‌ای بسیار گستردگر است که، فقط بصورت توصیفی بیان گردد و در طرح و گزارشات فقط از آن نام برده شود. بنابراین پیشنهاداتی در خصوص رسیدن به اهداف مورد نظر به شرح زیر می‌باشد؛ که البته نیازمند مشارکت مردم و مستولان در خصوص توسعه همه جانبی در شهر لازم می‌باشد.

- تحقق راهبرد توسعه درونی در شهرهای استان از طریق استقرار الگوی کم تراکم و یا تراکم یکسان در مناطق.
- جلوگیری از تمرکز مراکز اداری و تجاری در مرکز استان.
- فراهم نمودن محیط‌های سالم با امکانات بیشتر و کانونهای تفریحی سالم در مناطق کمتر توسعه یافته.
- احداث گردشگاهها و تفریجگاههای دورن و برون منطقه‌ای با توجه به پتانسیل‌های موجود.

- تغییر ساختار فضایی شهری از شهر تک مرکزی به شهر چند هسته‌ای از طریق تقویت هسته‌های فرعی و توزیع متوازن تسهیلات و خدمات در آن.
- بالا بردن ظرفیت عملکردی شهر از طریق افزایش دسترسی شهر و خدمات شهری با ایجاد هسته‌ها و کانونهای جدید توسعه.
- گسترش مراکز آموزش عالی و تحقیقاتی در سطح مناطق فقیرتر و کمتر توسعه یافته.
- در نظر گرفتن و در اولویت قرار دادن طرح‌های شهری به مناطق کمتر توسعه یافته.

منابع و مأخذ

- ۱- آیت الله، علیرضا (۱۳۷۷)، اصول برنامه‌ریزی، انتشارات مرکز مدیریت دولتی، چاپ اول، تهران.
- ۲- بدربی، سید علی (۱۳۸۵)، تعیین سطوح توسعه یافته‌گی نواحی روستایی شهرستان کامیاران، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره پیاپی ۸۲
- ۳- پیرس، جان؛ ریچارد کنت، رابینسون (۱۳۸۸)، برنامه‌ریزی و مدیریت استراتژیک، ترجمه سهرباب خلیلی شورینی، انتشارات یادواره کتاب، تهران.
- ۴- تقوایی، مسعود (۱۳۸۵)، تحلیل و طبقه‌بندی مناطق روستایی استانهای کشور بر اساس شاخص توسعه انسانی، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره پیاپی ۸۲
- ۵- تودارو، مایکل (۱۳۷۸)، توسعه اقتصادی در جهان سوم، ترجمه غلامعلی فرجادی، سازمان برنامه و بودجه، تهران.
- ۶- حسین زاده دلیر، کریم (۱۳۸۷)، برنامه‌ریزی ناحیه‌ای، چاپ اول، انتشارات سمت.
- ۷- حکمت‌نیا، حسن و موسوی، میرنجف (۱۳۸۵)، کاربرد مدل در جغرافیا با تأکید بر برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای، انتشارات علم نوین، چاپ سوم، تهران.
- ۸- رضازاده، محمد (۱۳۷۳)، تعیین درجه توسعه یافته‌گی شهرستان‌های استان خراسان، پایان نامه کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشگاه شهید بهشتی.
- ۹- زارع شاه آبادی، علیرضا؛ طاهری، فهیمه (۱۳۸۴)، بررسی میزان توسعه شهرستان‌های استان کرمان (به روش اسکالوگرام)، مجله پژوهشگران فرهنگ، سال سوم، شماره ۱۳.
- ۱۰- زیاری، کرامت‌الله (۱۳۸۳)، مکتب‌ها نظریه‌ها و مدل‌های برنامه‌ریزی منطقه‌ای، انتشارات دانشگاه یزد.
- ۱۱- سارکی، ناصر (۱۳۷۴)، تعیین درجه توسعه یافته‌گی شهرستان‌های استان کرمانشاه، پایان نامه کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشگاه شهید بهشتی.
- ۱۲- سالنامه آماری استان خوزستان (۱۳۸۵)، مرکز آمار ایران.
- ۱۳- سالنامه آماری استان خوزستان (۱۳۸۹)، مرکز آمار ایران.
- ۱۴- سالنامه آماری استان خوزستان (۱۳۹۰)، مرکز آمار ایران.
- ۱۵- فرید، یدالله (۱۳۷۵)، جغرافیا و شهر شناسی، تبریز، انتشارات دانشگاه تبریز.
- ۱۶- قانع بصیری، محسن (۱۳۷۳)، از اطلاعات تا آگاهی (نظریه تعادلات سه جزئی)، چاپ اول، تهران.
- ۱۷- قرخلو، مهدی؛ حسینی، هادی (۱۳۸۵)، شاخص‌های توسعه پایدار شهری، جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، شماره ۸.
- ۱۸- مرادی مسیحی، واراز (۱۳۸۴)، برنامه‌ریزی استراتژیک و کاربرد آن در شهرسازی ایران (نمونه موردی کلان شهر تهران)، انتشارات پردازش و برنامه‌ریزی شهری.
- ۱۹- مومنی، مهدی (۱۳۷۷)، اصول و روش‌های برنامه‌ریزی ناحیه‌ای، انتشارات گویا.
- ۲۰- نصیری زاده، حمید رضا (۱۳۸۳)، بررسی وضعیت فرهنگی شهرستان‌های استان یزد، کاوشن نامه علوم انسانی، شماره ۷ و ۸، دانشگاه یزد، یزد.

- ۲۱- واستیو، گوستا(۱۳۷۷)، توسعه در نگاهی نو به مفاهیم توسعه، ترجمه فریده فرهی و وحید بزرگی، نشر مرکز، تهران.
- 22- Alipour, H.(1996), Tourism Development within Planning Paradigms: The case Tutkey, Tourism management.
- 23- Barton, D, Nawell, R., Wilson, G.(2002), Preparing for financial crisis. The Mckinsey Quarterly number 2.
- 24- Filho, w.L.(2000), Dealing with Misconception on the concept of Sustainability international lourrnal of Sustainability in Higher Education. vol 1, no 1.
- 25- Helmy, E.(2004), Toward Integration of Sustainability into Tourism Planning in Developing Countries: Egypt as a case study, Current Issues in Tourism, Vol. 7, No. 6.
- 26- Hall, T.(2005), Urban geography, third edition, Rutledge, New York.
- 27- Livingston, D. (1994), The Geographical tradition Blackwell.
- 28- Morgan, R. & Jeremy, A. (1974), Regional Planning: A Comprehensive View, Leonard Hill Books.
- 29- WECĐ.(1987), our common Future, oxford University Press.
- 30- Yüksel, H. & Metin, D.(2007), Using the Analytic Network Process (ANP) in a SWOT Analysis - A Case Study for a Textile Firm, Journal of Information Sciences, Vol. 177.